

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.44.2020.JW(18)

RM-10-43-20

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu, przyjętej w Genewie dnia 23 lutego 2006 r., zatwierdzonych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 5 czerwca 2018 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu, przyjętej w Genewie dnia 23 lutego 2006 r., zatwierdzonych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 5 czerwca 2018 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Poprawek do Konwencji o pracy na morzu, przyjętej w Genewie dnia 23 lutego 2006 r., zatwierdzonych przez Międzynarodową Konferencję Pracy w Genewie w dniu 5 czerwca 2018 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Poprawki do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy o pracy na morzu z 2006 r. (MLC) zostały przyjęte w dniu 27 kwietnia 2018 r. przez Specjalny Trójstronny Komitet utworzony na podstawie art. XIII Konwencji, a następnie zatwierdzone przez Międzynarodową Konferencję Pracy (MKP) w dniu 5 czerwca 2018 r.

Poprawki te odnoszą się do Kodeksu wdrażającego Prawidła 2.1 i 2.2 oraz 2.5 do MLC. Zgodnie z art. XV Konwencji, Poprawki te wejdą w życie, jeżeli do końca wyznaczonego terminu, tj. do dnia 26 czerwca 2020 r. sprzeciwu nie złożą więcej niż 40% państw-stron Konwencji według stanu na dzień 5 czerwca 2018 r.

Polska ratyfikowała Konwencję o pracy na morzu 3 maja 2012 r. Polska związała się również Poprawkami do MLC z 2014 r. i 2016 r. Stronami MLC jest 96 państw, reprezentujących łącznie ponad 90% światowego tonażu floty.

MLC składa się z trzech różnych, ale powiązanych części: Artykułów, Prawideł i Kodeksu. Artykuły i Prawidła ustanawiają podstawowe prawa, zasady i zobowiązania Członków ratyfikujących Konwencję. Artykuły i Prawidła mogą zostać zmienione tylko przez MKP w ramach artykułu 19 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy. Kodeks zawiera szczegóły wdrażania Prawideł. Składa się z Części A (obowiązujące Normy) i Części B (Wytyczne). Kodeks może być zmieniany według uproszczonej procedury określonej w Artykule XV Konwencji. Zgodnie z tym przepisem Specjalny Trójstronny Komitet może przyjmować poprawki do Kodeksu, pod warunkiem zatwierdzenia ich przez MKP większością dwóch trzecich oddanych głosów.

II. POTRZEBA I CEL ZWIĄZANIA SIĘ POSTANOWIENIAMI POPRAWEK

Przyjęcie omawianych Poprawek miało na celu ujęcie w ramy prawne wyłaniających się rzeczywistych zagadnień dotyczących życia i pracy marynarzy na statku.

Celem przyjęcia Poprawek do Kodeksu wdrażającego Prawidła 2.1 w zakresie Normy A2.1 – Marynarskie umowy o pracę było zapewnienie ciągłości obowiązywania marynarskiej umowy o pracę podczas przetrzymywania marynarza na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, niezależnie od tego, czy upłynął okres, na jaki umowa była zawarta lub czy strona umowy powiadomiła o jej zawieszeniu lub wypowiedzeniu.

Celem drugiej poprawki, dotyczącej Prawidła 2.2 w zakresie Normy A2.2 – Wynagrodzenie, było zapewnienie wypłacania wynagrodzenia i innych należności w ramach marynarskiej umowy o pracę, stosownego układu zbiorowego pracy lub obowiązujących przepisów prawa

krajowego w przypadku, gdy marynarz jest przetrzymywany na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, aż do czasu uwolnienia marynarza i jego repatriacji, lub do daty śmierci marynarza podczas przetrzymywania.

Kolejna poprawka, dotycząca Prawidła 2.5 w zakresie Wytycznej B2.5.1 – Prawo do repatriacji, zakłada zastąpienie ustępu 8 nowym, zgodnie z którym prawo do repatriacji może wygasnąć, jeśli marynarze nie upomną się o nie w rozsądnym czasie, z wyjątkiem przypadku, gdy są oni przetrzymywani na statku lub poza nim w wyniku piractwa lub zbrojnej napaści na statki.

W związku z uproszczoną procedurą rewizji Kodeksu MLC przewidzianą w art. XV Konwencji, Poprawki do Kodeksu wejdą w życie, jeżeli do końca wyznaczonego terminu, tj. do dnia 26 czerwca 2020 r. sprzeciwu nie złoży więcej niż 40% państw-stron Konwencji wg stanu na dzień 5 czerwca 2018 r. posiadających nie mniej niż 40% światowego tonażu floty. Jednakże:

- a) przed końcem ustalonego okresu każdy Członek ratyfikujący może powiadomić Dyrektora Generalnego, że poprawka będzie dla niego wiążąca dopiero po później wyrażonej notyfikacji jej przyjęcia; oraz
- b) przed datą wejścia w życie poprawki każdy Członek ratyfikujący może powiadomić Dyrektora Generalnego, że nie wprowadzi w życie poprawki przez wskazany okres.

Zatem wskazane jest przeprowadzenie procedury ratyfikacyjnej, żeby uniknąć sytuacji, gdy Poprawki wejdą w życie w stosunku do Polski w sposób automatyczny, bez wyrażenia takiej woli.

Żadne postanowienia Artykułu XV Konwencji nie odnoszą się do państw-stron Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między dniem, w którym poprawki zostały przyjęte przez Międzynarodową Konferencję Pracy a dniem ich wejścia w życie. W związku z tym powstała kwestia, co do sposobu, w jaki państwa-strony Konwencji, których ratyfikacja została zarejestrowana między zatwierdzeniem a wejściem w życie poprawek, mogą zaakceptować poprawki do Kodeksu przyjęte na mocy Artykułu XV Konwencji. Zgodnie z uwagą ogólną 2016/87 Komitetu ekspertów ds. stosowania konwencji i zaleceń MOP, wszystkie zainteresowane państwa-strony Konwencji mogą przyjąć poprawki, kierując oficjalne powiadomienia w tej sprawie do Dyrektora Generalnego.

Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z art. V ust. 7 Konwencji każdy Członek zapewni, że statki podnoszące banderę jakiegokolwiek państwa, które nie ratyfikowało Konwencji, nie będą traktowane lepiej niż podnoszące banderę kraju, który ją ratyfikował. W szczególności, w zakresie, w jakim Morski Certyfikat Pracy dotyczy kwestii, które reguluje wprowadzona

w życie poprawka do Konwencji (to jest uznania Morskiego Certyfikatu Pracy jako dowodu *prima facie* zgodności z Konwencją), do Morskich Certyfikatów Pracy wydawanych statkom podnoszącym banderę innego Członka, który nie przyjął poprawki. Możliwość tę ustalono w art. XV ust. 13 Konwencji, który jest całkowicie zgodny z brzmieniem Art. VIII lit. d pkt. i), ii) Międzynarodowej Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS – International Convention for the Safety of Life at Sea), z 1974 r. ze zmianami. W rezultacie, każdy Członek związany zmianą jest uprawniony do stosowania odpowiednich przepisów w poprawionej formie do wszystkich statków zawijających do portów danego Członka.

III. RÓŻNICE MIĘDZY DOTYCHCZASOWYM A PROJEKTOWANYM STANEM PRAWNYM

Poprawki odnoszą się do Kodeksu wdrażającego Prawidła 2.1, 2.2 oraz 2.5 MLC.

Zmiana przepisów Prawidła 2.1 Konwencji polega na dodaniu w Normie A2.1 – Marynarskie umowy o pracę, nowego ustępu 7. Nowy przepis nakłada obowiązek przedłużenia marynarskiej umowy o pracę na czas przetrzymywania marynarza na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, wprowadza także definicje terminów „piractwo” i „zbrojna napaść na statki”.

Zmiana odnosząca się do Prawidła 2.2 w zakresie Normy A2.2 – Wynagrodzenie, polega na dodaniu nowego ustępu 7. Nowy przepis w sytuacji, gdy marynarz jest przetrzymywany na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, zobowiązuje armatora do wypłacania wynagrodzenia i innych należności w ramach marynarskiej umowy o pracę.

Natomiast zmiana dotycząca Prawidła 2.5 w zakresie Wytycznej B2.5.1 – Prawo do repatriacji, polega na zastąpieniu obecnego ustępu 8 nowym tekstem i rozszerza prawo marynarzy do bezpłatnej repatriacji w sytuacji, gdy są oni przetrzymywani na statku lub poza nim w wyniku piractwa lub zbrojnej napaści na statki, mimo napomnienia się przez nich o to prawo w rozsądnym czasie.

Biorąc pod uwagę zakres oraz charakter zmian wprowadzonych w MLC, konieczne będzie wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1989, z późn. zm.), która implementuje do polskiego porządku prawnego postanowienia Konwencji MLC. Zmiany w ustawie obejmować powinny przedłużenie ważności marynarskiej umowy o pracę o okres związany z przetrzymywaniem marynarza w wyniku aktu piractwa lub zbrojnej napaści na statki, nałożenie na armatora zobowiązania do wypłaty wynagrodzenia i należności z tytułu marynarskiej umowy o pracę w sytuacji przetrzymywania, jak również rozszerzenie uprawnień marynarza do bezpłatnej repatriacji.

IV. OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Skutki prawne: Poprawki wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia, do którego można zgłaszać brak zgody, tj. do dnia 26 czerwca 2020 r. Państwo będące stroną MLC, które nie chce związać się postanowieniami Poprawek z 2018 r., może wyrazić brak zgody w myśl ustępu 7 art. XV bądź też zastosować jedną z klauzul określonych w ustępie 8 tego artykułu, czyli może powiadomić Dyrektora Generalnego, że Poprawki będą dla niego wiążące dopiero po później wyrażonej notyfikacji lub że nie wprowadza w życie Poprawek przez wskazany okres. Polska nie notyfikuje braku zgody w myśl ust. 7 art. XV MLC ani nie skorzysta z klauzul określonych w ust. 8 tego artykułu.

Wejście w życie Poprawek z 2018 r. będzie oznaczało potrzebę zmiany ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu, która implementuje do polskiego porządku prawnego postanowienia Konwencji MLC.

Skutki polityczne: Ratyfikacja Poprawek z 2018 r. do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. wpisuje się w prowadzoną przez Rząd Polski politykę morską.

Skutki społeczne i gospodarcze: Przy przyjęciu Poprawek dotyczących wypłaty wynagrodzenia i należności w sytuacji przetrzymywania marynarza oraz bezpłatnej repatriacji uznano, że zagadnienia te, jeśli nie zostaną wyeliminowane, mogą mieć negatywne skutki społeczne, organizacyjne, gospodarcze i prawne. Konsekwencje społeczne braku regulacji w zakresie, którego dotyczą Poprawki z 2018 r. mogą w szczególności obejmować pogarszanie warunków życia marynarzy i ich rodzin.

Skutki finansowe: Wejście w życie Poprawek z 2018 r. do MLC, nie spowoduje wydatków dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego oraz zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym dochodów budżetu państwa w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Może jednak wpłynąć na koszty ponoszone przez armatorów, związane z ewentualnym wypłacaniem wynagrodzenia i należności marynarzowi przez okres dłuższy, aniżeli obecnie przewidziany prawem.

V. INFORMACJA O ZAKRESIE I WYNIKACH POSTĘPOWANIA UZGADNIAJĄCEGO

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych, projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej. Wniosek o ratyfikację Poprawek został uzgodniony z właściwymi ministrami.

Ministerstwo Finansów przekazało informację o braku uwag wraz z akceptacją uzasadnienia pod względem finansowym. Urząd Ochrony Danych Osobowych przyjął projekt wniosku bez uwag. Uwagi do projektu wniosku o ratyfikację i listy państw zgłosiło Rządowe Centrum Legislacji. Uwagi Rządowego Centrum Legislacji miały charakter redakcyjny i zostały uwzględnione.

Zgodnie z ratyfikowaną przez Polskę Konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 144 dotyczącą trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy z 1976 r., wniosek o ratyfikację został skonsultowany z następującymi organizacjami: Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacja LEWIATAN, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Pracodawców Business Centre Club oraz Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Projekt został też skierowany do Rady Dialogu Społecznego w trybie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) i był przedmiotem obrad Zespołu problemowego ds. prawa pracy w dniu 4 lutego 2020 r. Rada nie przyjęła formalnej uchwały.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oraz Forum Związków Zawodowych zgłosiły uwagi do projektu tłumaczenia tekstu Poprawek z 2018 r. Wątpliwości dotyczyły głównie tłumaczenia wyrażenia „*held in captive*”, które w toku dalszych konsultacji zostało przetłumaczone jako „*przetrzymywany*”. Pozostałe uwagi partnerów społecznych zostały uwzględnione.

VI. TRYB ZWIĄZANIA SIĘ KONWENCJĄ

Z uwagi na fakt, że Poprawki z 2018 r. do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. zostały przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy nie jest możliwe podanie sygnatariuszy, w tym osoby, która podpisała umowę w imieniu strony polskiej.

Konwencja o pracy na morzu z 2006 r., regulując wymagania dla marynarzy do pracy na statku, warunki zatrudnienia i życia na statku, zagadnienia ochrony zdrowia i opieki medycznej dla marynarzy oraz zabezpieczeń społecznych i ochrony socjalnej marynarzy, dotyczy wolności i praw obywatelskich określonych w Konstytucji RP oraz odnosi się do spraw uregulowanych w ustawach. Konwencja nie rozszerza ani nie ogranicza praw i wolności zawartych w Konstytucji, lecz stanowi ich potwierdzenie.

Ratyfikacja Poprawek z 2018 r. do MLC, w zakresie wdrożenia do polskiego porządku prawnego zmian do Prawidła 2.1 i 2.2 oraz 2.5 Konwencji o pracy na morzu, będzie wymagała zmiany ustawy o pracy na morzu.

Mając powyższe na uwadze, ocenić należy, że Poprawki z 2018 r. do Konwencji o pracy na morzu spełniają przesłanki określone w art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Biorąc powyższe pod uwagę, zasadne jest, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej Poprawkami z 2018 r. do Konwencji nastąpiło w trybie art. 89 ust. 1 Konstytucji, tj. za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Polska ratyfikowała również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie Poprawki do MLC z 2014 r. i 2016 r.

W związku z uproszczoną procedurą rewizji Kodeksu MLC przewidzianą w art. XV Konwencji, Poprawki do kodeksu wejdą w życie, jeżeli do końca wyznaczonego terminu, tj. do dnia 26 czerwca 2020 r. sprzeciwu nie złożą więcej niż 40% państw-stron Konwencji według stanu na dzień 5 czerwca 2018 r., posiadających nie mniej niż 40% światowego tonażu floty.

**LISTA PAŃSTW, KTÓRE RATYFIKOWAŁY KONWENCJĘ MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY O PRACY NA MORZU
(SKONSOLIDOWANĄ) Z 2006 R.
Stan na dzień 10 kwietnia 2020 r.**

96 ratyfikacji

PAŃSTWO	DATA RATYFIKACJI	Uwagi dot. wejścia w życie Poprawek z 2018 r.
1. Republika Albanii	28 października 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
2. Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	22 lipca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
3. Antigua i Barbuda	11 sierpnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
4. Republika Argentyńska	28 maja 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
5. Związek Australijski	21 grudnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
6. Wspólnota Bahamów	11 lutego 2008 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
7. Ludowa Republika Bangladeszu	6 listopada 2014	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
8. Barbados	20 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
9. Królestwo Belgii	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
10. Belize	8 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
11. Republika Beninu	13 czerwca 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
12. Bośnia i Hercegowina	18 stycznia 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
13. Republika Bułgarii	12 kwietnia 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
14. Republika Chile	22 lutego 2018 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.

15. Chińska Republika Ludowa	12 listopada 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
16. Republika Chorwacji	12 lutego 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
17. Republika Cypryjska	20 lipca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
18. Czarnogóra	3 lutego 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
19. Królestwo Danii	23 czerwca 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
20. Republika Dżibuti	20 lipca 2018 r.	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
21. Republika Estońska	5 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
22. Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	28 marca 2019 r. (wejdzie w życie 28 marca 2020 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
23. Republika Fidżi	10 października 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
24. Republika Filipin	20 sierpnia 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
25. Republika Finlandii	9 stycznia 2013 r.	Finlandia skorzystała z możliwości przewidzianej w art. XV ust. 8a Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. (MLC) – poprawka będzie wiążąca dopiero po późniejszej wyrażonej notyfikacji jej przyjęcia
26. Republika Francuska	28 lutego 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
27. Republika Gabońska	25 września 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
28. Republika Gambii	9 listopada 2018 r.	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
29. Republika Ghany	16 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
30. Republika Grecka	4 stycznia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
31. Grenada	12 listopada 2018 r.	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek

32. Królestwo Hiszpanii	4 lutego 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
33. Republika Hondurasu	6 czerwca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
34. Republika Indii	9 października 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
35. Republika Indonezji	12 czerwca 2017 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
36. Islamska Republika Iranu	11 czerwca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
37. Irlandia	21 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
38. Republika Islandii	4 kwietnia 2019 r. (wejdzie w życie 4 kwietnia 2020 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
39. Jamajka	13 czerwca 2017 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
40. Japonia	5 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
41. Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	27 kwietnia 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
42. Kanada	15 czerwca 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
43. Republika Kenii	31 lipca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
44. Republika Kiribati	24 października 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
45. Republika Konga	26 marca 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
46. Republika Korei	9 stycznia 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
47. Republika Libańska	9 marca 2018 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
48. Republika Liberii	7 czerwca 2006 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
49. Republika Litewska	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
50. Wielkie Księstwo Luksemburga	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.

51. Republika Łotewska	12 sierpnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
52. Malezja	20 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
53. Republika Malediwów	7 października 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
54. Republika Malty	22 stycznia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
55. Królestwo Marokańskie	10 września 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
56. Republika Wysp Marshalla	25 września 2007 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
57. Republika Mauritiusu	30 maja 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
58. Republika Związku Mjanmy	25 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
59. Mongolia	1 września 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
60. Królestwo Niderlandów	13 grudnia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
61. Republika Federalna Niemiec	16 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
62. Federalna Republika Nigerii	18 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
63. Republika Nikaragui	20 grudnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
64. Nowa Zelandia	9 marca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
65. Królestwo Norwegii	10 lutego 2009 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
66. Republika Palau	29 maja 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
67. Republika Panamy	6 lutego 2009 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
68. Rzeczpospolita Polska	3 maja 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
69. Republika Portugalska	12 maja 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
70. Federacja Rosyjska	20 sierpnia 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
71. Republika Południowej Afryki	20 czerwca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.

72. Rumunia	24 listopada 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
73. Federacja Saint Kitts i Nevis	21 lutego 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
74. Saint Vincent i Grenadyny	9 listopada 2010 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
75. Niezależne Państwo Samoa	21 listopada 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
76. Republika Senegalu	19 września 2019 r. (wejdzie w życie 19 września 2020 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
77. Republika Serbii	15 marca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
78. Republika Seszeli	7 stycznia 2014 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
79. Republika Singapuru	15 stycznia 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
80. Republika Słowacji	17 maja 2018 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
81. Republika Słowenii	15 kwietnia 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
82. Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	12 stycznia 2017 r. (wejdzie w życie 12 stycznia 2018 r.)	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
83. Republika Sudanu	4 października 2019 r. (wejdzie w życie 4 października 2020 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
84. Konfederacja Szwajcarska	21 lutego 2011 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
85. Królestwo Szwecji	12 czerwca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
86. Królestwo Tajlandii	7 czerwca 2016 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
87. Zjednoczona Republika Tanzanii	3 kwietnia 2019 r.	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek

	(wejdzie w życie 3 kwietnia 2020 r.)	
88. Republika Togijska	4 marca 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
89. Republika Tunezyjska	5 kwietnia 2017 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
90. Tuvalu	16 lutego 2012 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
91. Węgry	31 lipca 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
92. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7 sierpnia 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
93. Socjalistyczna Republika Wietnamu	8 maja 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
94. Republika Włoska	19 listopada 2013 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.
95. Wyspy Cooka	18 grudnia 2019 r. (wejdzie w życie 18 grudnia 2020 r.)	Oczekiwanie na oświadczenie o przyjęciu Poprawek
96. Republika Zielonego Przylądka	6 października 2015 r.	Okres oczekiwania na formalne zgłoszenie braku zgody do 26.06.2020 r.

POPRAWKI Z 2018 R.
DO KONWENCJI O PRACY NA MORZU Z 2006 R. PRZYJĘTE PRZEZ
MIĘDZYNARODOWĄ KONFERENCJĘ PRACY NA JEJ 107 SESJI,
W DNIU 5 CZERWCA 2018 R. W GENEWIE

Poprawki do Kodeksu
dotyczące Prawidła 2.1 Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

Norma A2.1 – Marynarskie umowy o pracę

Dodaje się nowy ustęp 7:

7. Każdy Członek wymaga, aby marynarska umowa o pracę nadal obowiązywała podczas przetrzymywania marynarza na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, niezależnie od tego, czy upłynął okres na jaki umowa była zawarta lub czy strona umowy powiadomiła o jej zawieszeniu lub wypowiedzeniu. Dla celów niniejszego ustępu termin:
  - a) *piractwo* ma takie samo znaczenie jak w Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza, z 1982 r.;
  - b) *zbrojna napaść na statki* oznacza wszelki bezprawny akt przemocy lub przetrzymywania, lub grabieży, albo jego groźbę, inny niż piractwo, popełniony w celach prywatnych i skierowany przeciwko statkowi, osobom lub mieniu znajdującym się na tym statku, w obrębie wód wewnętrznych państwa, na wodach archipelagowych i morzu terytorialnym, lub podżeganie albo celowe ułatwianie opisanego powyżej czynu.

Poprawki do Kodeksu
dotyczące Prawidła 2.2 Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

Norma A2.2 – Wynagrodzenie

Dodaje się nowy ustęp 7:

7. W przypadku, gdy marynarz jest przetrzymywany na statku lub poza nim na skutek piractwa lub zbrojnej napaści na statki, wynagrodzenia i inne należności w ramach marynarskiej umowy o pracę, stosownego układu zbiorowego pracy lub obowiązujących przepisów prawa krajowego, w tym dokonywanie przekazów o których mowa w ustępie 4 niniejszej Normy, są nadal wypłacane w trakcie całego okresu

przetrzymywania, aż do czasu uwolnienia marynarza i jego należytej repatriacji zgodnie z Normą A2.5.1 lub, w przypadku śmierci marynarza podczas przetrzymywania, do daty śmierci określonej zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Pojęcia *piractwo* i *zbrojna napaść na statki* mają takie samo znaczenie, jak w Normie A2.1 ustęp 7.

Poprawki do Kodeksu dotyczące Prawidła 2.5 Konwencji o pracy na morzu z 2006 r.

Wytyczna B2.5.1 – Prawo do repatriacji

Ustęp 8 zastępuje się następującym:

8. Prawo do repatriacji może wygasnąć, jeśli odnośni marynarze nie upomną się o nią w rozsądnym czasie zdefiniowanym przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub układy zbiorowe pracy, z wyjątkiem przypadku, gdy są oni przetrzymywani na statku lub poza nim w wyniku piractwa lub zbrojnej napaści na statki. Pojęcia *piractwo* i *zbrojna napaść na statki* mają takie samo znaczenie, jak w Normie A2.1 ustęp 7.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Poprawek należycie zatwierdzonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy podczas 107 sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą dnia 8 czerwca 2018 r.

Na dowód czego złożyliśmy nasze podpisy dnia 8 czerwca 2018 r.

Przewodniczący Konferencji
Samir MURAD

Dyrektor Generalny
Międzynarodowego Biura Pracy
Guy RYDER

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem:

Agata Oklińska
Zastępca Dyrektora Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Agata Oklińska